

Ο ΑΡΝΑΟΥΤΗΣ

(Συνέχεια έκ της σελίδος 280)

Νοικοκυρά και άπλωγέρα. Φτωχός που θα περνούσε, πεινασμένος δεν θα έφευγε από το νοικοκυριό της και κακομοίρης δεν θα έφευγε διαχωμένος κι' άδειανός...

Τα ήξερε αυτά όλα ο Τσούκας, γιατί διπλά και τριδιπλά έπαυσε άλλοτε τὰ μπαχτσία από τη νοικοκυρά, για κάθε του κουβάλημα, για κάθε του χουσιμέτι.

Μά ήρθαν έπειτα χρόνια φτωχά, χρόνια κακά, χρόνια δυστυχισμένα. Ξέπεσε κ' η Λέγκω, από τότε που πέθανε ο νοικοκύρης της, κάτω μακριά, στην 'Ελευθέρη 'Ελλάδα... Και τὸ χέρι πάντα άπλωτό και η καρδιά πάντα μεγάλη...

Τὰ ήξερε αυτά ο Τσούκας. Και στὰ πλούτη και στὴ φτώχεια και στὴ δόξα και στὴ καταδρομή και στὴν άνεχεια και στὸ μπικρέτι, ποτέ δεν θυγήκε με άδειανὸ στομάχι και μ' άδειανὴ τὴν τοσίη από τὸ σπίτι της.

—Κατάλυμα λοιπόν, στὴ Τζάτζα-Λέγκω, για τὸν κύρ άστύνιομο», διάταξεν ὁ μουχτάρης τοῦ χωριοῦ.

—'Όπου θέλεις, καπιτάνιε!

Μά τί νὰ τοὺς κάνει ὁ Τσούκας—Πλάτατ—Πλιατσας, τοὺς άλλους χωριανούς, ποὺ ήσανε φτωχοὶ και κακομοιριασμένοι; Πήγε λοιπὸν στὴ Λέγκω.

—Του, κιάτ, Τζάτζα! (Καλημέρα, κυρά).

—Καλῶς ήρθες, «Μπέη μου»!

Καὶ κάθησε ὁ Μπέης, χωρίς και νὰ τοῦ ποῦνε, άπάνω στὸ ντι-θανί, με τὰ στρωσίδια τὰ καλά, ποὺ χρόνια τὸ έκύτταζε και δεν μπορούσε νὰ τὸ πλησιάση. 'Εβγαλε τὰ παπούτσια του, έχάιδεψε τὰ πόδια του, τὰ γονάτια του, τὰ μουστάκια του κι' άσπρη μιὰ φωνὴ άνακουφιστικὴ, σάν νύφθασε στὸ τέρμα τῶν άνειρῶν του και τῶν κρυφῶν επιδιώξεών του, ποὺ τόσα χρόνια τώρα τὸ νειρεύστανε.

—'Α, ὀρὲ πρᾶ-πρᾶ, τζάτζα! (θεία).

—Μιά στιγμούλα, Μπέη μου, νὰ σοῦ τοιμάσω κάτι τι...

—Δὲν πειράζει, Τζάτζα-Λέγκω, ἄς εἶμ' και πεινασμένος. 'Από τὰ γθές δεν έσασα, μά δεν πειράζει, μὴ χαλιόσαι!...

Μά τί νὰ τοῦ κάνει ἡ σταγιά, ποὺ τίποτε δεν εἶχε;

Τὸ κέλλαρι της, προγθές τὸ άδειασε κι' εφοσύγγισε τὸ άλευροσέντοκό της, ένα άρβανιτικό στρατιωτικὸ άπόσπασμα ποὺ πέρασε. Λί-γο άλεύρι, μοναχά τῆς έμενε, μέσα σὲ μιὰ σακκούλα.

Νά φτιάση. Τί νὰ φτιάση; Μιά πηττα!

Λάχανα έχουν τὰ χωριάκια έξω, δόξα σοι ὁ Θεός! Πηττολάγανας, άγριολάγανας, νὰ φτιάσης δέκα πηττες. Τ' άλεύρι, θά φθάση κι' αὐτό. Δοξασμένο τ' ενομάς του!...

'Εμάζεψε λοιπὸν τσουκνίδες, θλιτὰ, λύπαττα, καυκαληδες, κι' άρχισε νὰ τὰ κόβη, φρεσκοπλυμένα, έτοιμα, μ' ένα πλατὺ μαχαίρι.

—Γράτς, Καὶ γράτς, γράτς!

'Ο «Μπέης» έβλεπε ὅλη τὴν πρόπαρασκευή. Κατάλαβε ὅτι τοιμοζόταν λαχανόπηττα. 'Αλλά ἔνα ροῦ με λῆξι, τι ήθελε ἐκεῖ κοντά; Μὲ λάδι πηττα, πᾶει ποτέ, για τὸν κύρ άστύνιομο; Θέλησε νὰ τῆς τὸ πῆ, μά πάλι θασαγότανε. 'Η παρατήρησι εφθανεν ἔως τὰ γέλιη του, μά τὴν κατάνησε και πάλι. 'Ο παλαιὸς ὁ δούλος δεν άφινε τὸν σημερινὸ άρσέντη, τὸν άστύνιομο, νὰ έκδηλωθῆ!...

Μά σάν Τουρκαρβανίτης ποιηρός, άποφάσισε νὰ τῆς τὸ πῆ, με τρόπο:

—Χάι, ὀρὲ Τζάτζα, πρᾶ, ἔχετε τώρα καμιά Σαρακοστή, εσεῖς οἱ Χριστιανοί;

—'Όχι, Μπέη μου, νὰ σέ χωρᾶ. 'Ακόμα δεν ήρθαν ἡ 'Αποκρῆς μας! 'Εφέτος πέφτουμε άργά...

Τὸ τέγνασμα δεν έπιασε.

'Η γρηά έξακολουθοῦσε νὰ κόβη άφθονα τ' άγριολάγανας, με τὸ πλατὺ μαχαίρι:

—Γράτς, γράτς, γράτς! γρούτς!

Τὸ ροῦ έρχόταν πῶ κοντὰ στὸ ταψί. 'Αλλά ὁ Τσούκας—Πλάτατ—Πλιατσας, δεν τὰ χάνει:

Τί άρναούτης και τί άστύνιομος και τί «μπέης» και τί «καπετάνιος» ήτανε;

—'Α, ὀρὲ πλιάκα, εἶσαι φτωχιά, ὀρέ!... Μὴν θάνης λάχανα πολλὰ και σὲ λυποῦμαι, πρᾶ!... Στάσου, πιά, ὀρέ!

—Μά τί νὰ θάλω, καπετάνιε μου;

—Μὴ θάνης λάχανα πολλὰ, ὀρέ, και σὲ λυποῦμαι, εἶπα, φουκαριάρα...

—Καὶ πᾶς θά γίνῃ ἡ πηττα, Μπέη μου; Τί νὰ θάλω;

—Βούτυρο, θάλε, μπόλικο, ὀρέ!...

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΠΩΣ ΚΑΤΑΚΤΩΝΤΑΙ Η ΚΑΡΔΙΕΣ!...

(Συνέχεια έκ της σελίδος 313)

μᾶς άπαυκολούσαν ποῖν κοιμηθουμε.

Γι' αὐτὸ λοιπὸν, πολλῆς φορῆς, έπνῆνε τὸ πρωί, εμεῖς ἡ γυναῖκες, με μιὰ σκέψι που κυριαρχεῖ στὸ κεφάλι μας:

—'Μοδ' άρσενε αὐτὸς ὁ θιθρωσος...» λῆμε, δίχως νὰ ξέρουμε γιατί. 'Εχει τὰ πῆια αισθηματα, τίς θῆες ιδέες, τὰ θῆια γούστα ποὺ ἔχω κι' ἐνῶ...»

Κι' έπειτα, ένα άλλο πρωί τέλος, λῆμε κατάπληκτες:

—'Πᾶς δεν τὸ εἶχα προσέξει μέχρι σήμερα... Περιεργο!...

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ

ΔΕΛΤΙΟΝ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

—Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΔΗΜΗΤΡΙΑΚΩΝ

Στὸ τελευταῖον (τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου 1934) δελτίον τοῦ Διεθνούς Γεωργικοῦ 'Ινστιτούτου, δημοσιεύθηκαν ἡ ακόλουθες πληροφορίες για τὴν παγκόσμιο (πλὴν τῆς Κίνας, Τουρκίας, Περσίας και 'Ιράκ) παραγωγή δημητριακῶν κατά τὰ ἔτη 1934, 1933 και 1932. 'Ιδοῦ αὐτές:

Α'. ΣΙΤΟΣ

(Ἐκατομ. μετρικῶν στατήρων)

	1934	1933	1932
Εὐρώπη	411	476	406
Βόρ. Ἀμερικὴ	213	221	326
Νότ. Ἀμερικὴ	85	94	77
'Ασία	115	114	107
'Αφρικὴ	38	33	38
'Ωκεανία	39	50	61
Σύνολον	901	988	1015
Ρωσία	;	277	202
Γενικὸν σύνολον	;	1265	1217

ΣΙ ΚΑΛΙΣ

(Ἐκ. μετρ. στατηρ.)

	1934	1933	1932
Εὐρώπη	217	255	237
Βόρ. Ἀμερικὴ	5	6	12
Νότ. Ἀμερικὴ	5	2,6	3,4
Σύνολον	227	264	252
Ρωσία	;	242	220
Γενικὸν σύνολον	;	506	472

ΚΡΙΘΗ

(Ἐκ. μετρ. στατ.)

	1934	1933	1932
Εὐρώπη	155	169	169
Βόρ. Ἀμερικὴ	40	48	84
'Ασία	27	23	24
'Αφρικὴ	56	55	56
Νότ. Ἀμερικὴ και Ὁκεανία	14	12	12
Σύνολον	292	307	345
Ρωσία	;	78	50
Γενικὸν σύνολον	;	385	395

ΒΡΩΜΗ

(Ἐκ. μετρ. στατηρ.)

	1934	1933	1932
Εὐρώπη	238	281	269
Βόρ. Ἀμερικὴ	127	154	241
'Ασία και Ἀφρικὴ	6	5	5
Νότ. Ἀμερικὴ και Ὁκεανία	16	13	15
Σύνολον	387	453	530
Ρωσία	;	154	112
Γενικὸν σύνολον	;	607	642

Μά αὐτὸν τὸν άθθρωπο τὸν άγαπᾶ!...

Σ' αὐτὸ ὅμως τὸ παιγνίδι τοῦ έρωτος, ἡ γυναῖκα πρέπει πάντα νὰ προσέχη: πολλῆς φορῆς νομίζει ὅτι ἔχει κερδίσει μιὰ ψυχή κι' ὥστόσο στὴν πραγματικότητα δεν ἔχει κάνει τίποτ' άλλο, παρά νὰ έπνῆση ένα ένστικτο.

Αὐτὰ λοιπὸν εἶχα νὰ σᾶς πῶ για τὸν έρωτα. Τὸ μάθημά μου, καθὼς θλέπετε, εἶνε άπλό, μά σᾶς έγγυόμαι ὅτι εἶνε άποτελεσμα τῆς πείρας μου, τῆς έρωτικῆς πείρας μου, ἡ ὅποια μοῦ εχει δώσει μέχρι σήμερα «πολλές, πάρα πολλές πολύτιμες συμβουλές!»

ΜΑΡΛΕΝ ΝΗΤΗΡΙΧ